

Joanna Zagdańska, Rękawiczki

To on ma w oczach jasne światła
Wszystkich wielkich miast
Zna nocnych stolic lepki gwar
Na brukach świata buty start
I przed nim drogi gną się uniżenie w pas

Ja przez pelargonie w oknie widzę ulicy zbieg
I tego świata tyle znam
Co topografie 4 ścian
Siny horyzont zawsze budził we mnie lęk

Orzeł z reszką w plecy o plecy
Nierozłączni jak światem świat
Ja, on, on – ja
Nie podzielisz na dwa, no bo tak

To ja
To tramwaj zarzucił na mnie pętlę
No i znów
Trzeba wydukać parę zdań
I kołek z drewna włazi w krtań
W cesarskich cieciach rosą każde z prostych słów

On ona oklep zjeździł cała stajnie rącznych aut
A kiedy raczy wydać głos
Ofiara wielka, płonie stos
A w każdym zdaniu błyszczący rozum, oraz kształt

Orzeł z reszką w plecy o plecy
Nierozłączni jak światem świat
Ja, on, on – ja
Nie podzielisz na dwa, no bo tak

Rękawiczki, i wina, i kara
Awers, rewers, to dobre i złe
Jak wskazówki jednego zegara
Mają sens tylko wtedy , gdy dwie

Orzeł z reszką w plecy o plecy
Nierozłączni jak światem świat
Ja, on, on – ja
Nie podzielisz na dwa, no bo tak